سه‌شنبه ۱۹ آبان ۱۴۰۵ ■ شماره ۷۳۴۹ ■ سال بیست و نهم

PDF Compressor Free Version

انجماد در ایستگاه‌های اتوبوس تبریز

برای درک وضعیت واقعی مدیریت شهری در تبریز، نیازی به ورق زدن آمارهای پرطمطراق نیست؛ کافی است در یکی از همین روزهای سرد پاییزی، ایستگاه‌های اتوبوس دو نقطه مختلف شهر را با هم مقایسه کنید. در مناطقِ حاشیه‌ای و کم‌برخوردارتر، اتوبوس‌ها با نظمی نسبتاً قابل‌قبول و با سرفاصله‌های ۵ تا ۱۰ دقیقه‌ای یکی پس از دیگری وارد ایستگاه می‌شوند؛ اما کافی است چند کیلومتر آن‌طرف‌تر، به ایستگاه‌های مناطق نسبتاً مرفه یا نیمه‌شمالی و شرقی شهر بروید تا ببینید زمان چطور متوقف شده است.

عقربه‌ها از ۱۵ دقیقه می‌گذرند، به ۳۰ دقیقه می‌رسند و گاهی تا ۴۵ دقیقه الی یک ساعت کامل کش می‌آیند! انتظاری جان‌کاه در سرمای استخوان‌سوز تبریز و زیر آسمان خاکستریِ پدیده‌ی «وارونگی دما» (اینورژن) که علاوه برَ سوهان کشیدن بر اعصاب و روان شهروندان، ریه‌های آنان را هم آماج سموم معلق می‌کند.

فرضیه مضحک مدیران: «بالاشهری‌ها اتوبوس نمی‌خواهند!»

ریشه این شکاف فاحش کجاست؟ در یک پیش‌فرض ذهنیِ بدوی و غیرکارشناسی در میان برخی برنامه‌ریزان شهریِ که گمان می‌کنند: «تمام خانواده‌ها در مناطق مرفه صاحب خودروی شخصی هستند و اصولاً گذرشان به حمل‌ونقل عمومی نمی‌افتد!»

این نگرش عجیب، چشم خود را بر واقعیت‌های ملموس جامعه بسته است. در این محلات نیز دانشجویان، دانش‌آموزان، کارمندان، سالمندان و خیل عظیمی از ساکنان زندگی می‌کنند که یا خودروی شخصی ندارند و یا به دلیل هزینه‌های سرسام‌آور استهلاک، بنزین و ترافیک سرسام‌آور، ترجیح می‌دهند از حمل‌ونقل پاک و عمومی استفاده کنند. اما با چه امکاناتی؟ با سرفاصله‌های فاجعه‌بار یک‌ساعته که عملاً پیام پنهانش این است: «اگر در این محله هستی، حق استفاده از اتوبوس شهری را نداری!»

پارادوکس عجیب شهرداری: روبان‌چینی برای اتوبوس‌های نو، ناله از کمبود ناوگان!

تناقض تلخ‌تر در این میان، دوگانگیِ رفتار و گفتار متولیان شهری است. از یک‌سو بیلبوردهای شهر و تیتر اخبار پر است از مانور تبلیغاتی درباره «خرید و الحاق ده‌ها دستگاه اتوبوس جدید به ناوگان تبریز»؛ اما از سوی دیگر، هر بار که شهروندی از معطلی‌های یک‌ساعته گلایه می‌کند، مدیران پشت تریبون‌ها با لحنی نالان از «کمبود شدید اتوبوس و فرسودگی ناوگان» دم می‌زنند!

پرسش اساسی اینجاست: اگر اتوبوس خریده‌اید، این ناوگان در کدام شریان‌های نامرئی پنهان شده که چشم مردم به دیدارش روشن نمی‌شود؟ و اگر اتوبوس کم است، چرا تاوان این کسری باید با سرفاصله ۵ دقیقه‌ای در یک نقطه و سرفاصله ۶۰ دقیقه‌ای در نقطه‌ای دیگر پرداخت شود؟!

ایستگاه‌های فسیل‌شده در برابر انفجار ساخت‌وسازها

معضل بعدی، شکاف کالبدی عمیق شهر است. طی دو دهه گذشته، تبریز شاهد ساخت‌وسازهای گسترده، برج‌نشینی و شکل‌گیری شهرک‌های پرتراکم جدید بوده است؛ اما جانمایی ایستگاه‌ها و مسیر خطوط شرکت واحد، گویی در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ منجمد مانده است!

امروز شهروندِ ساکن در بافت‌های نوساز با دو مصیبت روبه‌رو است: اولاً باید صدها متر در معابر شیب‌دار پیاده‌روی کند تا به یک ایستگاه فرسوده قدیمی برسد—چرا که در بافت‌های تازه احداث‌شده حتی تابلوی ایستگاهی هم نصب نشده—و ثانیاً وقتی با هزار زحمت به ایستگاه می‌رسد، باید یک ساعت تمام چشم‌انتظار اتوبوسی بماند که معلوم نیست اصلاً در مسیر حضور دارد یا خیر.

متروی جزیره‌ای و بن‌بستِ دسترسی

در تمام دنیا، مترو ستون فقرات حمل‌ونقل شهری است و اتوبوس‌ها خطوط تغذیه‌کننده آن. اما در تبریز، خطوط و ایستگاه‌های فعال مترو به قدری محدود و کم‌شمارند که بخش اعظمی از شهروندان فاصله جغرافیایی زیادی با آن‌ها دارند.

شهروند تبریزی برای رسیدن به نزدیک‌ترین ایستگاه مترو، یا باید یک پیاده‌روی طولانی و فرساینده را به جان بخرد، یا دست‌به‌جیب شود و کرایه‌های سنگین تاکسی دربست و اینترنتی را بدهد. وقتی رسیدن به ایستگاه مترو خودش یک سفرِ جداگانه و پرهزینه است، این پروژه میلیاردی عملاً کارایی خود را از دست می‌دهد و بار تردد دوباره به دوش اتوبوس‌های نایاب می‌افتد.

زمان و سلامت شهروندان بازیچه نیست

وقتی نه اتوبوس به‌موقع وجود دارد، نه مترو در دسترس است، نه ایستگاه‌ها به‌روز شده‌اند و فاصله زمانی به ۶۰ دقیقه در سرمای پاییز و زمستان می‌رسد، شهروند چاره‌ای جز روشن کردن خودروی تک‌سرنشین ندارد. آن‌وقت همین مدیران شهری از «ترافیک کلافه‌کننده» و «آلودگی کشنده هوای تبریز» ابراز نگرانی می‌کنند!

تبریز نیازمند شکستن پیش‌فرض‌های نادرست طبقاتی در مهندسی ترافیک است. حمل‌ونقل عمومی، صدقه یا امتیاز ویژه یک قشر خاص نیست؛ حق مسلم تمام شهروندان این کلان‌شهر است. وقت آن است که شرکت واحد از لاک توجیه‌تراشی خارج شود، اتوبوس‌های خریداری‌شده را عادلانه بر اساس نبض واقعی نیاز شهر توزیع کند و مانع یخ‌زدن اعصاب و عمر مردم در ایستگاه‌ها شود.

آرتمیا در مسیر بازگشت؛ مزارع پرورشی راهی برای آینده پایدار

دریاچه ارومیه، نگین فیروزه‌ای شمال غرب کشور، پس از سال‌ها چالش زیست‌محیطی، این روزها نفس تازه‌ای می‌کشد و این احیا، امیدهای فراوانی را برای صنعت آبزی‌پروری و اقتصاد منطقه به ارمغان آورده است. احیای دریاچه ارومیه، تنها زیستگاه طبیعی گونه ارزشمند آرتمیا اورمیانا، نه تنها نویدبخش بازگشت حیات به این پهنه آبی است، بلکه راه را برای تحول بنیادین در صنعت آبزی‌پروری کشور و تبدیل ایران به قطب تولید سیست آرتمیا (Cyst Artemia به تخم مقاوم آرتمیا گفته می‌شود) در منطقه هموار می‌سازد.

در قلب این تحولات و در حاشیه دریاچه ارومیه، مرکز تحقیقات آرتمیا و جانوران آبزی کشور با تدوین برنامه‌هایی جامع، به دنبال حفاظت از این گونه ها و بومی‌سازی فرآیندهای کلیدی و تبدیل فرآورده‌های آرتمیا به یک محصول استراتژیک و صادرات‌محور است.

رئیس مرکز تحقیقات آرتمیا و جانوران آبزی کشور، در تشریح برنامه‌های این مرکز به خبرنگار ایرنا گفت: حمایت سبز(تولید پایدار با تکیه بر صیانت از منابع و محیط زیست) از آرتمیا راهبرد کلیدی مرکز تحقیقات است .

دکتر علی نکویی‌فرد خاطرنشان کرد: اجرای پنج طرح تحقیقاتی در سه بازه زمانی کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت در این زمینه در دستور کار است که هدف اصلی آن‌ها بازگرداندن حیات به دریاچه و توسعه صنعت آرتمیاست.

چهار افتخار برای عکاس بوکانی در رقابت‌های جهانی IPA

رئیس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی بوکان گفت: «شیرکو مام‌آقا» عکاس این شهرستان در رقابت‌های بین‌المللی عکاسی IPA ۲۰۲۶ در آمریکا با کسب یک مقام سوم جهانی و سه عنوان لوح تقدیر، موفق به ثبت چهار افتخار در این رویداد معتبر شد.

رضا عباسی اظهار کرد: این موفقیت نشان‌دهنده توانمندی هنرمندان بوکانی در عرصه‌های بین‌المللی و ظرفیت بالای عکاسان این شهرستان در معرفی فرهنگ، آیین‌ها و سبک زندگی مردم منطقه از طریق هنر عکاسی است.

وی افزود: مام‌آقا برای اثر «The Tambourine–Playing Ceremony of the People of Pal Village» با موضوع مراسم تنبورنوازی مردم روستای پالنگان، مقام سوم جهانی بخش «رویدادها، سنت‌ها و فرهنگ‌ها» را به دست آورده است. اثر «Smoke of History in a Beam of Silence» با موضوع «دود تاریخ در پرتو سکوت» نیز در بخش «پرتره هنری» موفق به کسب عنوان لوح تقدیر شد. عباسی اضافه کرد: اثر «The Flight of Dreams of Nomadic Children in the Mountains» با موضوع پرواز رویاهای کودکان عشایری در کوهستان نیز در بخش «مردم - کودکان» مورد تقدیر قرار گرفت و لوح تقدیر این رقابت‌ها را دریافت کرد. چهارمین اثر این عکاس با عنوان «Friends of Nature» و با موضوع سبک زندگی و ارتباط انسان با طبیعت نیز در بخش «مردم - سبک زندگی» موفق به کسب عنوان لوح تقدیر شد.

اصلاحیه

درآگهی دعوت به مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده شرکت تعاونی میثاق ثمر شماره ۴۰۳ (نوبت دوم) چاپ شده به تاریخ ۱۷ آبان ۱۴۰۵ صفحه ۷، در تیتر آگهی «شرکت تعاونی میثاق ثمر» صحیح می باشد.

مفقودی

برگ سبز خودرو سواری پراید مدل ۱۳۸۸ به رنگ نقره ای –متالیک به شماره موتور :۲۹۶۹۳۷۷ به شماره شاسی:۱۴۱۲۲۸۸۹۰۴۴۸ S به شماره پلاک ۱۵-۷۷۲ط ۷۴ بنام اصغر جعفریان اسکوئی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است .

آگهی ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

طبق رای هیئت به شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۳۰۰۱۰۱۴۴۴۳ – ۱۴۰۵/۰۷/۲۲هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی اورمیه تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی اقای جعفر صادق جلالی بشماره شناسنامه ۶۹۲ کد ملی ۲۷۵۱۰۷۹۶۸۷ فرزند غلامرضا در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۲۴۷ متر مربع در پلاک ثبتی بشماره ۴۱۲ فرعی قسمتی از ۱۳۴ فرعی از پلاک ۲۷ اصلی بخش ۵ ارومیه پس از ابطال مالکیت جعفر صادق جلالی و انتشار آگهی موضوع ماده ۳ قانون مذکور محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.م.الف ۶۴۳/۶۴۰ شناسه آگهی:۲۳۱۰۱۰۸تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۸/۰۴ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۸/۱۹

یوسف سلیمانی- مسئول بایگانی اداره ثبت منطقه یک ارومیه

آگهی ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه تعیین و تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۳۰۵۳۰۰۴۶۴۳ – ۱۴۰۵/۰۷/۰۸هیات مستقر موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه ۲ ارومیه تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای: علی اصغر ادهمی فرزند: محمدحسن به شماره شناسنامه : ۶۷۹ به شماره ملی ۲۷۵۴۱۲۸۲۹۸ در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۰۰۰ متر مربع قسمتی از پلاک ۲۷۰ فرعی از ۱۵- اصلی واقع در بخش ۱۳- ارومیه و اقع در قریه عربلو که توسط بایگانی نسبت به آن ۴۲۳ فرعی اختصاص یافته است که پس از کسر مالکیت محمد حنیفه علی نژاد محرز گردیده است . لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م. الف ۶۲۳/۶۲۲ شناسه آگهی:۲۳۰۷۰۳۰ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۸/۰۴ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۸/۱۹

شهریار ایمانی فر- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه ۲ ارومیه